

ר"ע מברטנורא

מסכת בבא בתרא, פרק ט' משנה א'

מ מי שְׁמַת וְהֵיחַ בָּנִים וּבָנוֹת,
בְּזִמְן שֶׁהִנְכָּסִים מְרָבִים,
הַבָּנִים יִירָשׁוּ וְהַבָּנוֹת יִזְוֹנוּ. נְכָסִים
מְעֻטִים, הַבָּנוֹת יִזְוֹנוּ וְהַבָּנִים
יִשְׁאַלּוּ עַל הַפְּתָחִים. אֲדָמוֹן אָמַר,
בְּשִׁבִיל שְׁאֵנִי זָכַר הַפְּסֻדָּתִי. אָמַר
רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, רוֹאֵה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי
אֲדָמוֹן:

מי שמת. שהנכסים מרובים. כדי שזונו הבנים והבנות עד שיצטרכו הנכסים: שהנכסים מועטים. שאין צהם כשיעור זה: בשביל שאני זכר הפסדתי. בתמיהה. אלא לא אפסיד וניזון כולנו יחד. ואין הלכה כאדמון. ועשו אלמנה אלל הבת בנכסים מועטים, כבת אלל האחין, מה בת אלל האחין הבת ניזונת והבנים ישאלו על הפתחים, אף אלמנה אלל הבת האלמנה ניזונת והבת תשאל על הפתחים:

תפארת ישראל - יכין

בזמן שהנכסים מרובים כדי לזון הבנים והבנות עד שיבגרו הבנות: **הבנים יירשו והבנות יזונו** ר"ל הבנים ירשו והם יזונו הבנות עד שיבגרו [אה"ע קי"ב י"א]: **נכסים מועטים** שאין בהן כשיעור הנ"ל: **והבנים ישאלו על הפתחים** ונותנין להבנים רק הנשאר משיעור מזונות הבנות עד שיבגרו: **בשביל שאני זכר הפסדתי** בתמיהה, אלא יזונו כולן יחד: **רואה אני את דברי אדמון** וקיי"ל כת"ק דהרי מזונות הבנות כבר נתחייב בכתובה והופקע מירושת הבן [שם], וה"ה אלמנה ובת, ששתיהן זונות מתנאי כתובה, ואם אין בנכסים בכדי שתזון הבת עד שתבגר והאלמנה עד זמן שראוי שתחיה, אז האלמנה דוחה הבת וגם הבן, וי"ח [צ"ג ד", ועי' כתובות פ"י מ"ג]:

מכון אור עולם. ת.ד. 90043 בית שמש 99190,

טל' 0722-826-826, www.ohr-olam.org Info@ohr-olam.org

